

Brev fra Sydamerika.

Estacion Pedregal.

Saa er jeg da atter i min kære Channa-Region, takket være en betydelig pekuniær Støtte fra en Mand, hvis Navn jeg beklager ikke at maatte nævne.

Forinden Rejsen tværs igennem Landet aflagde jeg bl. a. et Besøg i det naturhistoriske Museum i Buenos Aires (Museo Nacional); det gjorde Indtryk af at være tarveligt udstyret og endnu tarveligere besøgt. Langt mere Fornøjelse havde jeg af en Udflugt sammen med min Rejsefælle, Hr. P. Jørgensen, til La Plata, hvor der findes et stort og smukt naturhistorisk Museum, og hvor vi var indbudte til at se Sr. Carlos Bruchs store og prægtige Samling af argentinske Biller. Det var ikke uden Besvær, at vi naaede fra Bane-gaarden til Sr. Bruchs Hjem, thi Regnen styrtede ned med tropisk Hæftighed, og Gaderne i La Plata var forvandlede til stride Strømme, saa Vandet steg helt op i Droschen til os. Vi maatte vente en Times Tid paa Sr. Bruch, der paa Grund af Oversvømmelsen ikke kunde komme fra Museet til sit Hjem, endda Afstanden kun er nogle faa hundrede Meter. Men endelig stilnede Regnen og Strømmen af, Bruch kom, og vi tilbragte en prægtig Aften sammen med ham og hans Familie.

Eggen her er ikke saa lidt forskellig fra det Omraade, jeg særlig undersøgte paa min første Sydamerika-Rejse. Her findes udstrakte Sumpe med vældige Bevoksninger af Dunhammer og Phragmites (Tagrør); dernæst er der halvtørre Strækninger med en Mængde af Regionens karakteristiske Planter, og endelig findes her en stenet, udpræ-Larrea-Camp, hvis Karakterplante er Larrea cuneifolia, Cav. Paa den anden Side er her ogsaa i Omegnen ikke saa lidt opdyrket Jord; navnlig er der mange Vinhaver. Hvor Jorden er under Kultur, er Eggen meget tiltalende ved den rige Træplantning, som findes, men ikke et eneste af de plantede Træer hører hjemme i Landet. Hyppigst forekommer Pyramidepoplen, dernæst Babylonspilen (Salix

babylonica, L.); endelig er der de himmelstræbende australske Eucalyptustræer samt de stærkt skyggende Ontario-popler. Morsomt er det at se, hvorledes den indenlandske, skønne, buskagtige Plante, *Cæsalspinia Gilliesi*, Bth., kiler sig ind i Poppel- og Pilehegnene, men det er dog først langs med og oppe i Bjergene, at denne Plante rigtig finder sig hjemme. Ganske ejendommeligt er det at se, at Aspargesplanten er forvildet over hele Distriktet; de indfødte fortæller, at Frugterne under en meget hæftig Orkan engang er bleven spredte over Egnen fra en enkelt Aspargesplantage. Disse forvildede Asparges er langt mere delikate end de kultiverede og indsamles (de „stikkes“ ikke) af hele Befolkningen.

Her, hvor jeg skriver disse Par Linjer, har jeg det herligste Halvpanorama af Bjerge omkring mig. Da jeg har Hovedstation lige ud for det højeste Parti af Andeskæden, og da der kun er ca. 3 danske Mil til Foden af Bjergene, faar man her rigtig Indtrykket af storslagen Vælde, saa meget mere som man herfra kan overskue 30—40 Mil af Kæden. Nederst ses de lavere, kuplede, forvitrede Forbjerge; bag disse højner sig de skarpt takkede Cerro negros (de sorte Bjerge), som naar en antagelig Højde, men dog ikke op til Snegrænsen; allerbagest taarner Højbjergene sig op som en uafbrudt Række af snedækte Tinder og Toppe, over hvilke de næsten milhøje Bjerge, Aconcagua, Tupungato, Cerro Plata m. fl. rager op som Giganter. Det førstnævnte Bjerg, Amerikas højeste, kan dog ikke ses herfra, idet det ligger længere tilbage og derfor er skjult bag de nærmeste Højbjerge. Smukkeste tager Kæden sig ud, naar Solen om Morgenen breder sit Lys over Snetinderne, samt om Aftenen, naar Skyerne efter Solnedgang farves ildrøde; da lægger der sig som et rosafarvet Skær over de snedækte Flader, hvorpaa den hurtig frembrydende Nat affarver det hele.

Ret ofte gaar Turen op i Forbjergene fra Mendoza af, thi her gøres i Regelen god Fangst af allehaande Insekter, ganske særlig i Kaktusblomsterne; overalt, hvor man kommer i de lavere Bjerge, er der en rig Kaktusvegetation, baade hvad Individet og Arter angaar. Mange af disse ejendommelige Planter har kvarterlange, pragtfulde, hvide duftende Blomster. De forskellige Mimoser, Akacier og ærteblomstrede Træer og Buske øver ogsaa stor Tiltrækning paa Insekterne, men paa Grund af deres skarpe Torn er det næsten umuligt at gøre Fangst paa disse Planter. Desuden er der naturligvis mange andre Planter, som er stærkt søgte af Insekter. Heroppe i disse Bjerge (i Lavlandet for-

øvrigt ogsaa) venter Tusinder af Insektarter paa at blive „opdagede“, da Egnen er meget lidt undersøgt. Argentinerne udretter ikke noget i den Retning.

Hernede i Lavlandet findes der to Planter, som særlig har vist sig udbytterige med Hensyn til Insekter, nemlig den nydelige *Hoffmanseggia falcaria*, Cav., og Sarsaparillabusken; paa den førstnævntes Blomster træffes næsten alle Egnens Bier, og paa Sarsaparilla'en et Utal af Fluer og Smaahvæpse om Dagen og mange Natsommerfugle om Aftenen.

Paa Sr. Ramon Mirasos Jorder, hvor vi har uindskrænket Ret til at farte omkring, og hvorfra mangt et godt, nyt Dyr ligger „magasineret“ til Hjemrejsen, findes store Bevoksninger af den kurvblomstrede *Grindelia pulchella*, Dun., som ikke synes at være meget søgt af Insekter i Almindelig; men til Gengæld er der et Par Arter, der kommer saa meget des talrigere til den, nemlig en lille Bi og en lille Pragtville, som sete i nogen Afstand har en vis Lighed med hinanden.

Det er naturligvis overordentlig interessant at gaa paa Ekskursioner her, men det er paa den anden Side noget besværligt. Tornene river og flænger, Solen brænder, og Moskitoerne plager; og det bedste Udbytte faar man som Regel, naar Solheden er værst, og hvor Moskitoerne er mest plagsomme. Det gælder kun om at holde ud, men det kan man desværre ikke til enhver Tid. Forleden Dag (først i Decbr.), i en Temperatur af 40° C. i Skyggen, fangede vi Guldsmede, i skarpt Solskin, hvor Temperaturen var langt højere; til Trods for, at næsten alt Tøj blev lagt af, maatte Fangsten dog snart indstilles, da Sveden væltede ud af alle Porer for hvert Slag med Nætten efter Guldsmedene; om Aftenen samme Dag havde vi ventet god Fangst ved Lanterne, men Moskitoerne blev saa slemme, at vi maatte tænde rygende Baal for at faa de besværlige Væsener væk; dette lykkedes ogsaa nogenlunde, men med Moskitoerne gik alle de øvrige Insekter. En anden Aften ødelagdes Fangsten ved, at en Pampero (Støvstorm) med en Temperatur af 34° C. pludselig udbrød, saa man vil se, at der er nok af Besværligheder og Ærgrelser, naar man samler i subtropiske Egne.

Sluttelig kan jeg bemærke, at min medrejsende, R. Conradsen, allerede har skudt og skindlagt en Mængde Fugle, skønt Fuglefaunaen er forholdsvis fattig her. Han ligger i stadig Kamp med Myrer og Klanere om disse Fugleskind.

December 1906.

A. C. Jensen-Haarup.

*

*

*

For muligvis at dæmpe noget af den Misundelse, som mange af mine „naturhistoriske“ danske Venner nærer imod mig, fordi jeg var saa lykkelig at komme med paa den Ekspedition her til det vestlige Argentina, skal jeg tillade mig i al Korthed at fremdrage enkelte af de Smaaplager, der her i Troperne møder „Ekspeditionen“, og i det jeg supplerer den af Hr. Haarup, Ekspeditionens Chef, i ovenstaaende givne Skildring af samme, haaber jeg, at noget af denne Misundelse da vil forandre sig til — Medlidenhed med den lidende Tropeekspeditions Medlemmer.

Der er nu først Varmen! Hvor finder man andre Steder paa Kloden en „Foraarstemperatur“ paa 40° C. i Skyggen? Thi denne tropiske Varme havde vi for et Par Dage siden, og vi er kun lige begyndt paa Sommeren nu med indværende Maaned. Og flere Gange har Termometret vist Temperaturer paa nær de fyrretyve. Denne kolossale Varme influerer højst lammende paa en Nordeuropæers Energi: Blodet i ens Krop brænder som Ild, Sveden rinder i Spandervis til den „vandsmægtende“ Jord, og man tørster som en Haj, der har ligget flere Timer paa det tørre. Men Insekterne boltrer sig netop allerlystigst i denne Bagerovnsvarme, og saa maa vi stakkels Entomologer jo ogsaa være paa Pletten. Og om Aftenen oven paa saadan en lummer Dag fryder man sig ret over det fra Bjergene oprækkende Uvejr, der forventes at kunne rense Luften lidt. Men ak og ve! Enten trækker Tordenvejret om ad andre Egne, eller ogsaa forvandler det hele sig til en forrygende Sandstorm („Pompero“), der fylder en til Halsen med det berygtede argentinske Støv. Under en saadan Orkan er man taget flere Kilo paa i Vægt. Eller ogsaa faar man i Steden for den ventede Regn og Torden en føhnlignende, ulidelig brændende varm Vind blæsende ned over sig oppe fra de af Solen ophedede Bjerge. Saadanne Skuffelser oplever vi næsten daglig, thi her i Provinsen Mendoza regner det højst 3—4 Gange aarlig og sommetider slet ikke. Og Skygge findes slet ikke nogetsteds! Thi de Pigtraadshegn, der herovre overalt omslutter Markerne, saavel de dyrkede som den tornede Channar-Camp, skygger jo ikke meget; det samme gælder Pyramidepopperne, der, slanke som et Lys, sammen med Pigtraaden ofte hegner Markerne, og Babylonspilen, der har saa aaben en Krone, at Solstraalerne med Lethed finder Vej overalt gennem dens Løvværk. Desværre vokser den ontariske Poppel, omtrent det eneste Træ, der virkelig kan give Skygge, kun paa Gaderne i Byen Mendoza, hvor den sammen med prægtige Eucalyptus, Morbær, Robinier o. s. v.

saa udmærket holder Solen ude, samt i denne Bys umiddelbare Nærhed. Og „Ekspeditionen“ har virkelig ikke Tid til at tage de 3—4 Mil til Mendoza for at komme i „Skyggen“. Men man forstaar let, at de lave Channar-Buske, hvis Blade (om de i det hele har nogle) ofte kun er synlige ved „stærk Forstørrelse“, og hvis Torne, om man kommer nær, flænger ens Tøj og ens Kød, heller ikke kan afgive nogen skyggefuld Hvileplads under deres Kroner. Virkelig Skov findes i hele Argentina kun i de rent tropiske, nordlige Provinser Chaco, Injuij o. s. v. Det stærke Sollys blænder og svider i ens Øjne. Men om Aftenen, naar vi venter lidt Kølighed og Fangst paa Lys, kommer Moskitoerne, Tropelandenes værste Plage, i Millionsvis op fra Sumpen, hvor deres „Barn-doms Vugge“ har staaet, og de stikker en, saa man er lige ved at fortvivle. To probate Midler gives der mod disse Plage-aander: nemlig et stærkt rygende og osende Baal af grønne Planter eller ogsaa en hensigtsmæssig Beklædning. Men det osende Baal har den Ulempe, at det jager alle „nyttige“ Dyr paa Flugt sammen med Myggene, og at det ogsaa faar en til at gispe efter Luft og ens Øjne til at løbe i Vand. Angaaende Paaklædningen saa bestaar denne i, at man ifører sig det sværeste Tøj og helst Gummifrakke, hvis man har en saadan, binder Benklæderne sammen over Foden og Ærmerne over Haanden for at hindre al Passage, trækker i lange Støvler og Skindhandsker og binder om Halsen et rykt Tørklæde. Hvis man saa har Hat paa Hovedet og en Maske for Ansigtet, kan man glæde sig ved at have reduceret Moskitoernes Angrebssted til Øjen- og Mundaabningen, — hvis man da ikke er kopt i sin egen Sved forinden. Forøvrigt er Moskitoerne nogle af de mest intelligente og opvakte Skabninger, der findes. Selv om man ligger under et tæt Næt, der hænger ned over Sengen til alle Sider og naar Gulvet, saa kan man dog være forvisset om, at en eller maaske flere i Nattens Løb har aflagt en Visit. Sammen med Moskitoer kommer undertiden (ovre fra de indfødtes grisede Jordhytter) store blodsugende Tæger, ligesom ogsaa de smaa røde Myrer, der ødelægger vore Samlinger, hvis vi ikke anbringer disse saa højt oppe under Taget, at Myrerne bliver svimle ved Tanken om at klatre saa højt til Vejrs, ofte gæster os i vore Senge. Og Channar-Campens Torne flænger vort Tøj til Laser og vort Kød til Blods, ja Kaktustornene gaar med største Lethed gennem det sværeste Fodtøj ind i Foden, hvor de planter sig fast et Par Tommer inde og ikke er lette at faa ud igen, især i det uhyggelige Tilfælde, naar Støvlen er spiddet fast til Foden. I Løbet af

14 Dage er en ny Dragt og et Par ny Støvler saa lasede, at en neapolitansk Lazaron vilde skamme sig ved at trække i dem. Fraregnet disse Smaabehageligheder, der godt kunde suppleres med adskillige andre, er det ganske „vidunderlig dejligt“ at samle i Troperne.

Estacion Pedregal (Argentina), den 3.—12.—1906.

P. Jørgensen.

Mindre Meddelelser.

Brandmus eller Birkemus. I 2det Hæfte 1906 af Flora og Fauna opgav jeg at have for ca. 10 Aar siden modtaget en levende Hun af Brandmusen, fanget ved Varde. Ifølge Hr. C. Lunds Opfordring i Oktoberheftet s. A. skal jeg herved meddele, at jeg har afhændet nævnte Dyr (udstoppet) til den herværende Latinskole. Da jeg ikke efter saa lang Tids Forløb kan huske, hvorledes eller med hvor stor Sikkerhed jeg dengang har bestemt Dyret, har jeg nylig taget det udstoppede Eksemplar i Øjesyn. Det viste sig imidlertid vanskeligt nu at faa en nøjagtig Bestemmelse, da Tænderne manglede, og Skelnemærket i Overlæben var utydeligt paa Grund af Præparationen; men saa vidt jeg for øvrigt kunde skønne, f. Eks. af Legemets og Halens Længde, er jeg nu mest tilbøjelig til at antage, at Dyret har været en Birkemus. Jeg maa altsaa — med noget blandede Følelser — indrømme, at jeg muligvis ikke har været forsigtig nok ved Bestemmelsen, da jeg modtog det levende Dyr, og at Hr. Lund formodentlig har haft Ret. — Derimod husker jeg tydeligt, hvorledes jeg i Høchstens Tid modtog Dyret i en Trækasse, lukket foroven med et Staaltraadsgitter; og da jeg ikke straks kunde begynde paa Udstopningen, lod jeg det staa, til jeg atter kom hjem fra Skolen, og gav det en Del tørre Rugkorn; men jeg mærkede ikke, at det fortærede noget deraf. Ved min Hjemkomst fandt jeg, at det havde født 4 bitte smaa Unger, og jeg besluttede da, at det foreløbig skulde leve, for at jeg kunde faa Ungerne opklækkede, idet jeg mente, at Rugkornene maatte være god Føde for det; men næste Morgen var alle Ungerne forsvundne, sikkert nok fortærede af Moderen. Denne blev derpaa dræbt.

Som et lille Supplement til Hr. Lunds Artikel om Danmarks Pattedyr i 1ste Hæfte 1906 vil jeg oplyse, at den langsnudede Flagermus (*Vesperugo serotina*) vistnok er ret

Eucosmia undulata L. (Bølgestribet Duskingemaaler) Larver er fundne enkeltvis i August paa *Vaccinium uliginosum* mellem sammenspundne Blade, ligesom ogsaa Sommerfuglen er taget i Juni 1908, Køge Aas.

Cidaria hastata L. (Sump-Bæltemaaler). Et Dusin Larver i den sidste Halvdel af Juli 1903, ligeledes paa *Vaccinium uliginosum*. Hver Larve sidder, ligesom den foregaaende Arts, i et rummeligt Hus, dannet af sammenspundne Blade. Naar alt det indre Bladkød er fortæret, flytter den til en anden Kvist og danner sig et nyt Hus.

Cidaria siterata Hfn. (Mosgrøn Bæltemaaler) er klækket i 2 Eksemplarer i September 1906 af Larver, fundne i Højelse.

Cidaria miata L. (Graagrøn Bæltemaaler). En Han paa Højelse Kirkegaardsmur 24. Sept. 1904.

Cidaria cauculata Hfn. — Et Stk. fra Højelse Skolehave 30. Juni 1908.

Rettelse: Side 15 Linie 17 fra neden staar: (Lille Blaavinge); skal være (Lille Baandvinge).

Flora og Fauna

11:1909

Brev fra Argentina.

Af et Brev fra *P. Jørgensen* fra tropisk Argentina, dateret Bonpland i Missiones 25. Marts 1909, hidsætter vi følgende (mest med Udeladelse af Personnavne): Du vil forstaa min energiske Samlen i de to Aar i Mendoza, hvor jeg i denne Tid samlede ca. 200 Arter af *Apidæ*, naar du hører, at Dr. *Holmberg*, som ogsaa har givet sig meget af med Bier, i ca. 40 Aar har naaet til knap 100 argentinske Arter. Jeg besøgte ham flere Gange; han er meget elskværdig. Jeg besøgte 2 Gange La Plata og besaa med stor Interesse Museets Samling af Fossiler; den er ganske enestaaende. Mærkeligt, at den studeres saa lidt af europæiske Videnskabsmænd; meget af Samlingen er endnu ikke undersøgt.

Søndag Middag rejste jeg fra Buenos Aires med *Mihanowich's* prægtige Floddamper »Guarany«, der gaar i regelmæssig Fart paa Asuncion i Paraguay. Denne Mihanowich, en galicisc Bondekarl, kom for ca. 30 Aar siden til Buenos Aires med et Par tomme Lommer, begyndte som Havnesjover og er nu Millionær, ingen ved hvor mange Gange. Han har Monopol

paa al Flodtrafik her i Landet, og hans Forretning er overtaget af et Selskab, der nu ejer 122 Dampere og 158 andre Fartøjer.

Turen opad Floden var ganske vidunderlig dejlig; Vejret var straalende og kun Varmen af og til trykkende. Skibet, af den sædvanlige Floddampertype, var yderst luksuriøst udstyret med elektrisk Lys og Ventilatorer i alle Saloner og Kahytter, og Maden var overdaadig: 8 Retter Middag og Aften, foruden Kaffe og Vin, hvilken sidste var gratis; andre Drikkevarer betales særskilt. En Opvarter bestilte ikke andet ved Bordet end at komme Krystalis i vore Glas.

Først sejlede vi mellem Tigres Hundreder af Smaaøer, nordvest for Buenos Aires og denne Bys Frugthave, helt dækket af Skov; Husene paa Grund af Fugtigheden byggede paa nedrammede Pæle; senere gik vi op gennem Paraná's Hovedarm, der selv er mange Mile bred; Bredderne er kratklædte Brinker, der først oppe i Corrientes dækkes af uigennemtrængelig Urskov, som hænger ud over Vandet med sine Ranker og sine Blomsterklaser, omsvævede af Tusender af herlige Insekter og Kolibrier. Mangfoldige Fugle, især naar vi sejlede langs Kysten. Syd for Byen Corrientes saa vi de første Krokodiller, der soled sig paa Sandbanker nær Vandet. Vi Passagerer morede os med at skyde efter dem, naar vi kom Kysten nær nok, og en Formiddag skød en Spanier 2 ret store Eksemplarer; efter at flere af Kuglerne var slaaede ned ved Siden af Dyrene, blev disse vækkede af deres Søvn og styrtede i vældig Hast i Vandet, hvor de blev dræbte, det ene ved et Skud i Hovedet, det andet ved et Skud i Halsen.

Vi løb ind til adskillige Havne, saaledes til Rosario, hvor der laa en dansk Damper og lossede Brædder. I Corrientes, som vi naaede Onsdag Middag, skulde vi skifte Damper. Vi fik hurtigt vort Tøj over i »Uruguayo«, der var lidt mindre end »Guarany«. Og hurtig kom jeg i Land, og her fangede jeg et Utal af Guldsmede. Paa Rejsen havde jeg forresten taget mange gode Ting, især paa elektrisk Lys om Aftenen. Natten i Corrientes var rædselsfuldt varm og fuld af Mosquitos. Jeg sad hele Natten i Natskjorte ude paa en Bænk paa Dækket, indhyllet i et Mosquitonet. Torsdag Morgen sejlede vi fra Byen, og snart stod vi ind i Alto Paraná, hvis Hovedløb ved sin Begyndelse (eller Slutning) er mindst 3 Mile bred (Paraguay endnu bredere). Stadig sejlede vi mellem Urskove og et Utal af store og smaa Øer, alle dækkede af Skov. Varmen var frygtelig de to første Dage, men saa faldt der stærke Regnbyger, og det hjalp. Lørdag Formiddag ankom vi til Posadas, en lille By paa 5—6000 Mennesker. Tirsdag Morgen

sejlede jeg til Santa Ana, Bonplands Udskibningssted, og red herfra til Bonpland. Vejene var frygtelige, og det tog 6 Timer at ride 17 Kilometer. Missiones er et yderst kuperet, lavt Bjergland, hvor Dale og Bjergaase idelig veksler. Her findes Floder og Bække i tusindvis. Broer kendes vist kun af Navn. At ride over en rivende Flod, hvis Leje bestaar af den glatte, hullede Klippe, er ofte livsfarligt, idet Hesten saa let glider og falder. Selve Vejene er fulde af Trærødder og Træstammer. Men Naturen er ganske eventyrlig dejlig. Næsten hele Landet er dækket af uigennemtrængelig Urskov, der bestaar af en Mængde Arter. Hver eneste Stamme er ofte lige til Toppen overvokset med Snyltevækster, blandt hvilke flere Orchideer er de smukkeste. Skovbunden er tit dækket af mangfoldige Bregner: Mangeløv, Ørnebregne, Radeløv, Venuskaar o.s.v. Og den aabne Camp, bevokset med Krat og med Urter, er endnu rigere paa de dejligste Blomster, hvoraf en stor Del dyrkes hjemme i Potter. En svensk Botaniker, der samlede her i 3 Maaneder forleden, fik i den Tid ca. 2000 Plantearter. Og hvilken Vrimmel af Dyr: Jaguar, Puma, Tigerkatte, Tapir, Næsebjørn, Myrebjørn, Kæmpebæltedyr, Pungrotte, Vildsvin, Hjorte, Aber, Slanger i Mængde, prægtige Fugle og et Utal af Insekter, især Sommerfugle og Guldsmede. Sommerfuglene sidder i hundredvis paa fugtige Steder, ved Flodbredder, Damme, Kildevæld, paa frisk Gødning o.s.v. Her kan man i Løbet af et Par Minutter faa Glassene fulde.

Paa Grund af manglende Kommunikationer er Missiones foreløbig et daarligt Sted for Emigranter. Herude i Skoven lever vi Dag ud og Dag ind ved Hvedeklatter stegte i Tælle (yderst sejle), brune Bønner, Ris, Batates, Mandioco, tørret Kød og Maté. Voila tout! Ved Stads gaar det livligt til med Canna, den unge Rom. Om Dagen er det varmt; dog ikke mere end man kan taale (vi bor nogle hundrede Meter oppe), i hvert Fald er den værste Varme forbi for i Aar. Anderledes er det med Kulden om Natten. Den, er ligefrem frygtelig! Midt paa Dagen har vi i Regelen $+ 35^{\circ}$ C. i Skyggen, men i Nattens Løb falder Thermometret til $+ 4-6^{\circ}$ C. Denne uhyre Forandring føles her ganske frygteligt. Baade Mennesker og Dyr lider forfærdelig derunder. I de godt 14 Dage, jeg har været herude, har jeg kun et Par Nætter sovet en Smule. De andre Nætter har jeg frosset som aldrig før, trods det jeg har ligget med alt mit Tøj paa (3 Par Bukser, 2 Veste, 4 tykke Tæpper, 3 Par Lagener o.s.v.). Var her ikke saa vidunderligt smukt og saa prægtige og saa utallige Insekter, skulde jeg snart komme herfra. Malaria raser langs Paranafloden, men ikke heroppe. Af plagende Insekter er her Sand-

lopper, en lille stikkende Flue, som efterlader sig en lille rød Plet, hvor den har suget, og endelig de værste af alle, de smaa, næsten usynlige Fluere, »los polverinos«, der især kommer om Natten i Millionvis. De skal være de værste af alle plagsomme Insekter. Endnu har jeg dog ikke prøvet deres Bid. Man værger sig imod dem ved et meget tæt Mosquitonet.

I Slutningen af Brevet og navnlig med Hensyn til den derværende finske Koloni skriver Hr. P. Jørgensen: »Foreløbig lønner kun Tobaksavl og Yerbakultur sig her paa Stedet. Kolonisterne lever alle af Kredit og kender ikke til Penge. Hver Kolonist faar 100 ha Regeringsjord til en Pris af $2\frac{1}{2}$ Peso pr. ha at betale i 6 Aar. Rydningen koster uhyre, og Produkterne kan man ikke komme af med. Det er jo et Liv i den største Elendighed. Naar ikke alle har forladt Missiones, kommer det af, at Folk saa hurtigt degenererer og sløjer af i dette Klima. Man finder sig i sit Hundeliv. Ja, det er ufatteligt. Og de stakkels Finner, der har forladt Fædreland af politiske Grunde, kommer herovre under Forhold, som er endnu værre end de hjemlige.«

Mindre Meddelelser.

Klokkefrøen (*Bombinator igneus* Laur.). Seminarieelev L. P. Petersen, Jonstrup, meddeler følgende fra et Ophold paa den lille Ø Nyord ved Møen: »Klokkefrøen er talrig her og findes saa godt som i hver eneste Vandpyt hele Øen over og efter paalidelige Folks Udsagn har den levet her i mange, mange Aar. Derimod paa staar Befolkningen herovre, at de Klokkefrøer, der forekommer paa Møen, Fejø samt i Sydsjælland, oprindelig er fangede paa Nyord og udsatte i de nævnte Egne. Da Peder Oxen ejede Nyord, som hørte under Jungshoved Lehn, synes ovennævnte Paastand at være et svagt Fingerpeg i Retning af, at Peder Oxen har indført Klokkefrøen her i Landet.« (I Jørgensen: Krybdyr og Padder i »Danmarks Fauna« [Side 64] staar: »At Klokkefrøen skulde være indført af Peder Oxen, er næppe sandsynligt.« Red.)

Kæmpestøvbold (*Lycop. giganteum*). L. P. Petersen, Jonstrup Sem., meddeler, at han i en Skov i Jungshoved ofte har fundet smukke Eksp. af Kæmpestøvbolden, saaledes den 15.